

Şabat Şira - Şabatul cântării și cel al păsărelelor [anul 5785]

Şabatul (Sâmbăta) în care evreii citesc din pericopa BeŞalah din Tora „Cântarea mării” (Exodul 15:1-19) se numeşte și Şabat Şira „Şabatul cântării”. Acest Şabat cade întotdeauna de 15 Şvat sau în săptămâna dinaintea acestei date, în care noi sărbătorim Tu BiŞvat - Anul Nou al Pomilor.

Această cântare este singura din tot Tanachul care se citeşte în fiecare zi a anului la rugăciunea de dimineață. Porunca este s-o citim cu bucurie și mulțumire.

Obiceiul este ca în această zi, evreii să împrăştie semințe ca hrană pentru păsărele. Acest obicei provine de la o legendă din care învățăm că trebuie să răsplătim păsărelele. În pericopa BeŞalah noi citim între altele despre evenimentul coborârii manei în deșert. În continuare apare următorul verset: „Și a fost în ziua a șaptea că [unii] din popor au ieșit să strângă, dar nu au găsit” (Exodul 16:27). Midrașul „Ialkut Şim'oni” întreabă „trebuia să scrie și 'nu era' fiindcă ea nu era acolo niciodată, și nicidecum 'nu au găsit' după cum apare”. De ce scrie 'nu au găsit'? Răspunsul: Datan și Aviram au ieșit pe furiș de Şabat în afara taberei și au împrăştiat în deșert din mana pe care o aveau. Aceasta ca să-și bată joc de spusele lui Moise, care a spus „... În a șaptea zi nu va fi ...” (Exodul 16:26). Însă păsările au mâncat mana pe care au răspândit-o Datan și Aviram înainte ca poporul să vină ca să le strângă. Astfel, păsările „l-au apărât pe Moise”. Pentru amintirea lor, noi le dăm păsărilor recompensă în Şabat Şira în care noi citim „Cântarea mării”.

Acest obicei este în miezul lui recunoașterea binelui față de păsări. Cu toate că acestea, după cum a scris un mare înțelept, animalele nu conștientizează, însă recunoașterea binelui vine ca să îndrepte moralurile omului.

O altă explicație apare în cartea „Aruch HaŞulhan” (Polonia, sec.19, autor: Rav I.M.Epştein, o carte care explică legile și regulile din „Şulhan Aruch”) și în alte cărți. Ele scriu că este știut de popor că atunci când evreii cântau cântarea de mulțumire Domnului Dumnezeuului, păsările cântau cu ei. În același timp, copiii culegeau fructe din pomii care erau în mare și le dădeau păsărilor. Ca o amintire a acestui episod, noi le dăm păsărilor semințe de acest Şabat.

O dispută legată de împrăștierea semințelor de Şabat se derulează de secole. În Şulhan Aruch apare următoarea regulă: îi este interzis cuiva să dea de mâncare de Şabat unui animal care nu-i aparține. Din această cauză, unii înțelepți susțin că trebuie oprit acest obicei, deoarece păsărelele nu aparțin nimănui. Pe de altă parte, mulți înțelepți, mai ales mai noi, susțin că obiceiul trebuie continuat. Printre ei se numără și Marele Rabin Ovadia Iosef. Dacă cineva, cu toate astea, vrea să meargă la extremă, poate pregăti dinaintea Şabatului semințe într-o farfurie și să acopere cu o altă farfurie pe deasupra, iar de Şabat înlătură farfuria care o acoperă. Se pot da semințele și unui copilaș, care de la vârsta aceasta sunt acceptate mai ușor.

Mai era un obicei și poate chiar și mai multe. Oamenii obișnuiau în această zi să mănânce grâu, fiindcă mana apărea ca niște boabe de grâu.

[Se obișnuiește în acest Şabat ca să se spună „Cântarea Mării” într-o melodie specială și înțelepți spun că celui care o spune din toată inima de parcă el ar trece marea și o spune din bucurie i se iartă toate păcatele.](#)